

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2430/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранке Дражић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Николић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 986/22 од 03.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 986/22 од 03.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 968/22 од 03.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 968/22 од 03.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 6264/21 од 09.12.2021. године, којом је обавезан тужени да исплати тужилци за период од марта до новембра 2019. године на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде трошкова за исхрану у току рада која се исплаћује у готовом новцу, појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом (став први изреке првостепене пресуде); обавезан је тужени да исплати тужилци за период од марта до децембра 2019. године на име разлике у висини прописане и исплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада која се исплаћује у боновима појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом (став 2. изреке првостепене пресуде) и на име трошкова парничног поступка износ од 33.750,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате (став 3. изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију као посебну, због битне повреде одредбе парничног поступка и

погрешне примене материјалног права уз предлог да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље, као запослене код туженог, за исплату разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде на име трошкова за исхрану у току рада и трошкова за исхрану на раду која се исплаћује у боновима у наведеном периоду, а које тужени није исплатио по свом Колективном уговору.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука суда о основаности тужбеног захтева заснована на примену одговарајућих одредби материјалног права и у складу са праксом овога суда у сличној чињеничноправној ситуацији, где није дозвољено одлучивање о посебној ревизији туженог као изузетно дозвољеној и иста одбачена као недозвољена (на пример решење Рев2 3540/2022 од 21.10.2022. године).

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 24.08.2021. године, а вредност предмета спора износи укупно 18.117,40 динара.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, због чега ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Станковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић